

[Falen & opstaan]

Een mislukte proef, een afgewezen artikel: in de wetenschap wordt het al gauw bestempeld als falen. En erover praten? Dacht het niet. In deze rubriek doen collega's dat wel. Want falen is nuttig. Dit keer **Ingrid Luijkx, universitair hoofddocent Meteorologie en Luchtkwaliteit.**

Tekst Nicole van 't Wout Hofland • Illustratie Stijn Schreven

'Dagelijks stoten we koolstofdioxide uit door fossiele brandstoffen en oceanen nemen een deel daarvan op. Hoeveel precies, onderzocht ik tijdens mijn promotieonderzoek met een zelfgebouwd apparaat dat luchtmonsters nam en de koolstofdioxide- en zuurstofconcentraties mat. Dat apparaat installeerde ik op een afgelegen booreiland, tweehonderd kilometer ten noorden van Den Helder, zodat uitstoot van stedelijke gebieden de meting niet verstoortte.

'In plaats van een jaar, kostte het me drie jaar om het meetapparaat operationeel te krijgen'

In plaats van één jaar, kostte het me drie jaar om het meetapparaat daar operationeel te krijgen. Er waren steeds technische mankementen: de ene keer zoog de pomp geen lucht aan, de andere keer lekte het systeem. Even op en neer vliegen naar het booreiland zat er niet in; ik was afhankelijk van lege stoelen in helikoptervluchten die toch al gepland waren. Dat was op zich al frustrerend, maar het leidde verderop in het onderzoekstraject tot een veel groter probleem. Door de vertraging, kon ik pas na drie jaar beginnen mijn resultaten op te schrijven.

En juist het schrijfproces draagt enorm bij aan de leerervaring. Want wetenschap draait niet alleen om experimenten uitvoeren en meetinstrumenten in elkaar sleutelen, maar ook om data-interpretatie, literatuur bestuderen en de resultaten naar buiten brengen. Wanneer je een publicatie schrijft, duikt je diep de literatuur in om je werk in perspectief te zetten van eerder onderzoek. Dat is enorm leerzaam en tegelijkertijd creëert het een diepere connectie met het vakgebied. Omdat ik het schrijfproces plande in mijn laatste jaar, profiteerde ik daar een stuk minder van.

Tegenwoordig zorg ik ervoor dat de studenten die ik begeleid tijdig beginnen met schrijven. Ze hebben daardoor een dieper begrip van het onderwerp dan ik destijds had. Bovendien neemt het een hoop stress weg in het laatste jaar. Ironisch genoeg heb ik op dit moment voldoende data liggen voor een publicatie, maar vind ik geen tijd om erover te publiceren.'

